

РЕШЕНИЕ

№ 11660

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **2481** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Алобейд М., гражданин на С., ЛНЧ[ЕИК], представляван от адвокат Б. П. Б. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, адрес срещу Решение № 1309 от 03.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Жалбоподателят твърди още, че оспорваният отказ е немотивиран, като не е обсъдено задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. Бил задържан от групировката Ал Н. (сега - Т. Ал Ш.), оперираща на територията на района Ал Б., в който попада [населено място] (А.), в периода от 28.03.2024 до 22.05.2024г., което задържане очевидно е поставило живота му в пряка и непосредствена опасност, ограничавайки свободата му. Позовава се на

приложена по делото информация от общодостъпни източници по интернет с което обосновава съществува текущ и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства върху живота на оспорващия. Твърди се, че лицето е заплашено на база религиозната, респ. политическата си принадлежност, както е възможността да бъде арестуван и изпратен да воюва във все още разкъсваната от гражданска война С. или отново да бъде арестуван и изпратен в затвора. Счита още, че административният орган е постановил акт в противоречие с материалноправната норма на чл. 9 от ЗУБ, чл. 33 от Женевската конвенция от 1951 г., Протоколът към нея от 1967 г., чл. 18 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 2-3 от ЕКЗПЧ, установяващи принципа „забрана за връщане“ (non-refoulement) като абсолютен и основополагащ в правната уредба за закрила на бежанците. От друга страна, административният орган не е взел предвид, че продължават бомбардировки и офанзива от страна на И., които продължават да поставят в опасност цивилното население в С.. Множество общодостъпни информационни източници показват, че състоянието на безогледното насилие е на територията на цялата държава. Именно в такива хипотези се прилага хипотезата на т. 3 от чл. 9, ал. 1 на ЗУБ и обуславя субсидиарния ѝ характер спрямо останалите основания за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган е постановил решение в противоречие на материалния закон, тъй като не е събрал и анализирал актуални данни за ситуацията в областта Х. - родното място на А. Алобейд М.. Излага съображения, че адм. орган е допуснал процесуално нарушение, като не е спазил изискванията на чл. 14 от АПК. Административният орган не е изследвал изобщо ситуацията в С. и рисковете на тепърва започващия преходен период. Административният орган не е съобразил основната цел на правните норми и принципи заложили в Закона за бежанците и убежището и всички приложими международни и европейски актове, целящи осигуряване на закрила на чужденци. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Б., който заявява, че доверителят му има всички основания да получи не само хуманитарен статут, но и бежански такъв, защото е бил преследван въз основа на това, че той и неговите роднини трябва да се присъединят към терористична организация, както до скоро била квалифицирана и в момента са управляващи в С.. Смята, че той има всички основания да се страхува да се върне там. В този смисъл, счита, че решението на административния орган е напълно необосновано. След като в протокола няма данни за неговото задържане, намира, че съдът трябва да се обърне към прокуратурата, защото според него няма правилен превод на проведеното интервю. Намира за напълно неясно как е възможно човек, който е бил задържан да не го каже в интервюто, а той твърди, че го е казал. Поради това счита, че има основание за търсене на наказателна отговорност от преводача. Представя писмени бележки, в които доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспорения адм. акт, позовавайки се на изявлението на оспорващия в съдебно заседание, че е бил арестуван от Х. Т. аш Ш., които са управлявали областта, където е живял.

Ответникът Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ – редовно призован, представлява се от юрк. Х., редовно упълномощен, който моли жалбата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено решението на Председателя на ДАБ на основанията, посочени в обжалвания административен акт. Акцентува, че твърденията на жалбоподателя, че същият е бил задържан няколко пъти

са неоснователни, тъй като на страница 6 от протокола на 19.08.2024 г. на изричен въпрос дали е влизал във взаимоотношения с армията или полицията той е отговорил твърдо не. В тази връзка по отношение на самият протокол заявява, че той е подписан не само от преводача, подписан е и от жалбоподателя и от представител на адм. орган. На следващо място от 08.12.2024 г. е налице промяна, която е в абсолютно диаметрален характер на територията на С.. Настоящото правителство цели не само да елиминира тези четири фронтови линии, които са били налице по време на управлението на Б. А., но и да прекратят изцяло, в цялата територия на С., война. Видно от представената писмена справка в настоящото съдебно производство е, че е налице един постоянен процес на завръщане на граждани в С. и на нейна територия и това е установено от множество контролни пунктове.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1518 от 12.08.2024г. на РПЦ-С., до председателя на ДАБ, с която е поискана международна закрила в РБ от А. Алобейд М. [дата на раждане] в Х., обл. Х., С. гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение – женен. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. По време на интервюто чуждият гражданин е представил документ за самоличност - лична карта, която след проверка на личните му данни е била върната.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи и материални факти. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2408120023.

С писмо рег. № 23616 от 12.08.2024 г. на ДАБ-МС, е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № УП2366/05.12.2024г. директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Видно от данните от проведеното на 19.08.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП23616, сирийският гражданин заявява, че е напуснал С., нелегално преди около един месец от датата на проведеното с него интервю, с група от 8 /осем/ човека, с помощта на трафикант, заедно с чичо си в посока Турция, след което влязъл нелегално на територията на Република България.

Чуждият гражданин заявява, че е напуснал държавата си по произход заради липсата

на сигурност и безопасност в страната му. Мотивира молбата си за закрила с липсата на работа, лошите условия за живот и честите сблъсъци в района му по местоживеене. Молителят разказва, че е роден в [населено място], но е живял в [населено място], общ. А., обл. Х.. Твърди, че към момента в [населено място], С. живеят майка му, съпругата му и трите му деца, а баща му, който има втори брак живее отделно от майка му. Посочва, че той е единствен син в семейството и не е търсен никога за военна служба. Твърди, че е учил в [населено място]. По думите му е работил в строителството от 2020 г. Сочи, че [населено място] се управлява от Свободната армия, а страните в конфликта били Редовната армия, Свободната армия, групировката „Ал Н.“ и кюрдите. Заявява, че тези военни действия били извън неговото село, и само се чували звуци от картечници и танкове. Посочва, че сблъсъците между тях са за територия, като в неговото [населено място], воюва предимно Свободната армия, която била разделена на различни фракции. Желанието му било да достигне до България, където да направи събиране на семейство със своята съпруга, децата си и майка му. Споделя, че нямал финансовата възможност да тръгне със семейството си. Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказал, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Изрично заявил, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан.

Заявява, че причините да напусне страната са финансови, децата му са малки. Разчита да получи закрила и да се събере със семейството си. Ако може да се обобщи, в изключително подробно проведено интервю се посочва, че не е влизал във взаимоотношения с групировките. Знае страните в конфликта за сблъсъците. Посочва, че е напуснал С. заради войната и за пари, като крайната му цел е била С.. Търсил е финансови възможности. Категорично е заявил, че няма заплахата за него и семейството. Протокола е подписан без възражение от присъстващия и наблюдаващ интервюто представител на БХК, присъствал е преводач.

Представено е становище рег. № УП23616 от 27.01.2025., на мл.експерт в ПМЗ О. купел, РПЦ, С., според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № МД-02-160 от 27.12.2024г. за обстановката в С.. От нея става ясно, че на 10 декември 2024 г. М. ал-Б., който оглавявал правителството на сирийското спасение, свързано с Х. Т. ал Ш., в северозападна С. до падането на Б. А., бил временен министър- председател, за да оглави преходното правителство на страната до 1 март 2025 г. Министрите от Сирийското правителство на спасението за момента са поели националните министерски постове.

На 17 декември А. ал-Ш. е обявил, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в редиците на Министерството на отбраната. На 29 декември А. Ал- Ш. е заявил в интервю, че сирийското министерство на отбраната планира да включи кюрдските въоръжени сили в своите редици. Водят се разговори със Сирийските демократични сили (SDF) за разрешаване на проблемите в североизточна С.. Също на 29.12.2024 г. е публикуван списък с 49 души, назначени за командири на новата сирийска армия. Имената включват някои членове на HTS“Х. Т. ал Ш.“, както и бивши армейски офицери, дезертирали в началото на гражданската

война в С.. На 19.12.2024 г. генералният секретар на ООН А. Гутериш говори пред репортери пред Съвета за сигурност, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца.

Мрежата от обществени центрове на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) в С. е фундаментална за Стратегията за защита и решения на ВКБООН С., извеждайки на преден план участието на общността, достигайки до засегнатото население и оценявайки рисковете и уязвимостите за закрила. Стратегията за защита и решения на ВКБООН използва подход на участие по възраст, пол и многообразие, идентифицира ресурсите на общността, отговаря на приоритетните потребности, изразени от общностите, укрепва мрежите за взаимопомощ на общността, предлага широка гама услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица (ВРЛ), търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Общественият центровете ВКБООН са проектирани на принципа "обслужване на едно гише" и предоставят интервенции за закрила,

Чрез партньорските си неправителствени организации В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

От представената информация в справката става ясно, че в областта Х., където е живял оспорвания все още има ситуации на несигурност и инциденти. Независимо от наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в С. е стабилна и не може да се говори за наличие на безогледно насилие.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по справките от Дирекция "Международна дейност" в Държавната агенция за бежанците, са обсъдени в мотивите на оспореното решение. Административният орган е обосновал извод, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата. Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплахата от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на

проблеми на територията на С..

Ответникът е приел в оспореното решение, че в настоящия случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установява от една страна сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ. В конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява.

Предвид информацията за обстановката в С. се налага адм. орган че А. Алобейд М. не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Приема се, че завръщането му в Х., е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. За сирийският гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност, както и че цялото му семейство е останало да живее в родния му [населено място], С.. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и района на Х., обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За А. Алобейд М. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежко по

своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

В съдебно заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А.- справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-159 от 14.03.2025г. за актуалната към 14.03.2025г. политическа и икономическа обстановка в С.. Оспорващия представя извадка от статия от сайт в интернет, видно от която в заглавието се акцентува на убити 1000 души, като в самата статия вече е посочено, „че се говори“ за 740 убити, според източници на информация, но не е посочено кои са те. По искане на оспорващата страна в съдебно заседание беше изслушан оспорващия и допуснат до разпит свидетел. И двамата заявиха, че в С. е бил задържан, имало е насилие над него и е бил освободен след заплащане на 100 000 долара.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да

представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата си по произход, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за

предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, е представена актуална справка за ситуацията в С., която съдът съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Следва да се има предвид и че в следствие на смяната на властта в С. в началото на м. декември 2024г., за чуждия гражданин е отпаднало и основното опасение относно евентуалното му завръщане в родината, а именно мобилизация от страна на официалната власт на Б. А..

За пълнота на изложеното, може да се посочи, че на заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след

падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, предвид променената обстановка в страната по произход на оспорващия след падането на режима на Б. А.. Видно от представената справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-159 от 14.03.2025г. за актуалната към 14.03.2025г. политическа и икономическа обстановка в С., общото положение в страната се подобрява след оттеглянето (свалянето) от власт на президента Б. А. Според изчисления на ВКБООН от 6 март 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., 303

400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си.

С оглед изложеното съдът счита, че статията от ел. сайт, представена от процесуалния представител на оспорващия, не оборва констатациите по представените справки от дирекция Международна дейност при ДАБ. След прочита на статията, независимо от акцента на заглавието, по същество няма изложени конкретни факти относно обстановката в С.. Не на последно място следва да се посочи, че съставения протокол, в който е обективизирано интервюто е официален документ и се ползва с доказателствена сила за отразените в него обстоятелства, подписан освен от оспорващия, в присъствие на преводач и на интервюиращ орган, но и в присъствие на представител на Българския хелзински комитет, подписал протокола без възражение. От друга страна не е оборена доказателствената сила на този протокол. Поради това твърденията на оспорващия за неточен превод в протокола съдът приема за несъстоятелни. Следователно, установено е от доказателствата по делото, че в хода на производството пред компетентен интервюиращ орган, с чужденеца има проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като същото е проведено в присъствието на преводач, на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Поради тази причина и съдът не кредитира свидетелските показания, които остават изолирани от събрания доказателствен материал по делото. Следва да се посочи още, че справките за актуалната общественно-политическа обстановка в С., представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи за отразените в тях обстоятелства, съставени по установен ред и форма.

В този смисъл съдът не констатира съществени нарушения на адм.производствените правила при провеждане на интервюто, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващия.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществен политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Има назначен премиер на преходно служебно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Не на последно място административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, се установява, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за А. Алобейд М., не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на А. Алобейд М.

няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Алобейд М., гражданин на С., ЛНЧ[ЕИК], представляван от адвокат Б. П. Б. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, офис 1 срещу Решение № 1309 от 03.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ